

от четкого осмысления и определения основных направлений, от оптимального выбора форм и методов воспитания, значительно повышающих эффективность управления адаптационным процессом первокурсников к учебному заведению [1].

Студенческая группа на первом этапе существования – еще не коллектив, чтобы им стать группе потребуется от 6 месяцев до 1 года [4]. Уже на первом этапе работы с группой необходимо создать в группе атмосферу сплоченности и доверия, раскрыть творческий потенциал участников, сформировать толерантное отношение ко всем членам группы, снять имеющееся напряжение. Необходимо пробудить в участниках группы любопытство, поэтому нельзя надолго откладывать начало практической работы.

Итак, задача куратора на этапе адаптации первокурсника – дать студентам представление о многообразии окружающего мира, пробудить интерес к самопознанию, помочь найти свое место в жизни, способствовать развитию интересов, развить чувство любознательности, а также воли и усидчивости при овладении новыми знаниями, обогатить их духовный мир.

Таким образом, проблема адаптации студентов первого курса является одной из острых проблем воспитательной работы. Поэтому педагогическая поддержка – создание условий и активизация факторов, способствующих раскрытию личностного потенциала студента, его неповторимости и самостоятельности, становится ведущей деятельностью ключевой фигуры воспитательного процесса в вузе – куратора группы [2].

Список литературы:

1. <http://www.uoipd.org>.
2. <http://conference.kemsu.ru>.
3. <http://www.vtk.t-k.ru>.
4. <http://www.bashedu.ru>.

Переваги та недоліки тестування як методу педагогічного контролю

Зінченко Н.О., аспірант

У педагогічному процесі розрізняють декілька тисяч видів контролю, серед яких: попередній, поточний, тематичний, рубіж-

ний, підсумковий і випускний. Для того, щоб система була визнана ефективною, в процесі її використання повинні вирішуватися, чотири основні задачі. По-перше, система повинна чітко диференціювати рівень знань студентів, реагуючи, навіть, на невеликі коливання у засвоєні матеріалу. По-друге, вона повинна максимально сприяти здобуттю знань більш важливих дисциплін, що формують студента як творчу особистість і висококваліфікованого професіонала. Крім того, її стимулююча роль повинна проявлятися в здатності виявляти більш талановитих молодих людей. По-третє, система повинна забезпечувати повну і безумовну об'єктивність і методично рівний підхід до оцінки рівня і якості навчання різними студентами. І, нарешті, четверте. Незважаючи на специфіку викладання окремих курсів в різних навчальних закладах, яка присутня навіть при обов'язковому дотриманні вимог нормативних програм і різне часове навантаження навчальних дисциплін, система має давати можливість об'єктивно перезараховувати предмети при переходах з одного закладу до іншого.

Для діагностики успішності навчання розробляються спеціальні методи, які різними авторами називаються тестами навчальних досягнень, тестами успішності, дидактичними тестами і навіть пелагічним тестуванням. Недоліки тестового методу контролю за навчанням: створення тестів, їх уніфікація і аналіз – досить кропітка та велика робота[6]. Щоб довести до готовності тести, необхідно не один рік збирати дані, аналізувати їх та виправляти недоліки[1]. Негативною також стороною є те, що не враховуються індивідуальні особливості студентів, а також можливість вгадування правильних відповідей, не маючи жодних уявлень про предмет викладання. [7] Також не слід забувати, що деякі запитання можуть бути поставлені некоректно або ж не мати однозначної відповіді, або ж, навпаки, мати декілька відповідей замість однієї. Також не слід забувати про такий важливий факт, що при тестуванні не враховуються індивідуальні властивості дітей, а час виконання залишається однаковим. Холерики і сангвініки швидше справляються з даними завданнями, оскільки в них швидке мислення, швидка реакція. А меланхоліки і

флегматики повільніше виконують подані завдання, бо за своєю природою повільні. [7]

До переваг тестування слід віднести, безперечно, простоту використання, доступність, точність, можливість автоматизації процесу, масовість та одночасність опитування великої кількості студентів. Позитивною стороною тестових завдань також є те, що студент може швидко відтворити свої знання, а ще те, що ці відповіді швидко можна перевірити. Як уже зазначалося, об'єктивність може мати позитивний стимулюючий вплив на пізнавальну діяльність студента; виключається вплив негативного впливу результатів тестування трьох чинників як настроїв, рівень кваліфікації, і ін. характеристики конкретного викладача; орієнтованість на сучасні технічні засоби використання в середовищі комп'ютерних (автоматизованих) навчальних систем; універсальність, охоплення всіх стадій процесу навчання.

Зазначимо інші переваги. Тестові запитання багатofункціональні. Вони дозволяють швидше зорієнтувати не тільки подальшу роботу зі студентом, а й допомагає лектору скоригувати свій курс [1]. До того ж використання із першого курсу тестування студентів допоможе об'єктивно провести атестацію ВУЗу, що проводиться з метою визначення відповідності змісту, рівня та якості підготовки випускників вимогам державних освітніх стандартів.

Список літератури:

1. Амонашвили Ш.А. Обучение. Оценка. Отметка. –М., 1980.
2. Богданова О.С. Воспитательное значение оценки знаний учеников // Советская педагогика. – 1952. – №9. – С.54-59.
3. Глуханюк Д. Як об'єктивно оцінити знання учнів (з досвіду впровадження залікової системи) // Педагогіка толерантності. – 1997. – №1-2. – С.86-90.
4. Делікатний К.Г. Оцінка знань як органічна частина процесу навчання // Радянська школа. – 1989. – №5. – С.44-50.
5. Лисенко Л.В. Модульне навчання і рейтингова система оцінювання знань учнів // Початкова школа. –1995. –№3. –С.27-29.
6. Лисенкова С.М. Об использовании опыта учителей новаторов // Советская Россия. –1983. 23 августа.

Сучасні методи застосування засобів інформаційних та комунікаційних технологій в системі освіти

Мукомел Т.В., аспірант

В наш час поряд з такими підходами і методами навчання як особисто - орієнтований підхід у навчанні, навчання у співпраці, інтерактивний метод навчання, різнорівневе навчання і т.д. [1, 2], все частіше використовуються методи застосування засобів інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ).

Під інформаційними іграми розумітимемо ігри, засновані на інформаційних процесах: передача, обробка, кодування і декодування інформації та ін. Наприклад, гра на передачу інформації (у цих іграх, як правило, задіяні невербальні канали передачі інформації). Дидактичне значення цих ігор дуже важливе. Дійсно, навички передачі інформації невербальними каналами (міміка, жест, поза, жестикуляція та ін.) мають важливе значення в повсякденному житті студентів, і матимуть ще більше значення в майбутній активній соціальній і професійній діяльності. Проте не всі студенти володіють цими способами передачі інформації. Уміння вірно передати сенс повідомлення не тільки словами, але і "загальним виразом тіла" знадобиться студенту у житті, тому цьому треба учити. Наприклад, шаради - це швидкі і запальні ігри на вгадування, в які можна грати самими різними способами. У них можуть грати всього декілька гравців або ціла група. Один гравець (або команда, залежно від того, який варіант гри вибраний) представляє яке-небудь слово або фразу в пантомімі, тоді як інші намагаються вгадати, що він мав на увазі. Представлення можна проводити в повному мовчанні. Можна використовувати умовні рухи - рухи, про значення яких домовилися наперед, тому, хто показує пантоміму заборонено говорити.

Ділова гра - це моделювання реальної діяльності у спеціально створеній проблемній ситуації. Такі ігри мають заздалегідь розроблений сценарій, орієнтовані на вирішення типових проблемних ситуацій, мають на меті навчити учасників гри оптимально розв'язувати ці проблеми. У навчальному процесі